

காசி ஆனந்தன் நறுக்குகள்

படிப்பகம்

<http://www.thamizham.net>
FREE E - BOOKS (TAMIL) - 11 00/09
வாரீனாச்சி நூல்

காசி
ஆனந்தன்
குடில்

காசி ஆனந்தன்
நறுக்குகள்

ஓவியம்
வீர சந்தானம்

காசி ஆனந்தன் நறுக்குகள்

காசி ஆனந்தன்

நூல் உரிமை
ஆசிரியருக்கே.

முதல் பதிப்பு
திருவள்ளூர் ஆண்டு
மீனம் 2034
(4-4-2003)

வெளியீடு
'காசி ஆனந்தன்
குடில்'

26, இராமலிங்க நகர்,
பழைய மாமல்ல புரம் சாலை,
கொட்டிவாக்கம்,
சென்னை - 41.

கணிணி அச்சுக்கோப்பு
நியூ பிரிண்ட் & பிராசஸ்
சென்னை - 5.

அச்சமைப்பு
பேஜ் ஆப்செட்,
சென்னை - 5.

விலை :
இந்தியா - ரூ. 50/-
வெளிநாடு - U.S \$10 .

என் ஆசான்
பாரதிதாசனுக்கும்
அவர் ஆசான்
பாரதிக்கும்
இந்நூல்...

பதிப்புரை

'காசி ஆனந்தன் குடில்' வெளியீடாக மலரும் முதல் இலக்கியம் 'காசி ஆனந்தன் நறுக்குகள்'.

பத்தோடு பதினொன்று என்றில்லாமல் சிறந்த தமிழிலக்கியங்களின் வரிசையில் ஒன்றாக முத்தோடு பவளமாய் இதை வைக்கிறோம்.

காசி ஆனந்தனின் நெஞ்சத் தூய்மை, தாய்மண் பற்று, போர்க்குணம், விடுதலை வேட்கை, சிந்தனை ஆற்றல், மொழி ஆளுமை, இலக்கிய வளம், கொள்கைப் பிடிப்பு, மாந்த நேயம்- அனைத்தையும் இந்நூல் காட்டும்.

தமிழர் வாழ்வினைச் சூழ்ந்த கொடுமைகளின் வேரில் விழும கோடரியாய் அவர் தமிழ் சிலிர்த்து நிற்கிறது.

ஒவ்வொரு நறுக்கிலும் உறுமி மேளத்தின் ஓசை கேட்கிறோம்.

நெருப்பாய் எரிவது காசி ஆனந்தன் நெஞ்சின் இயல்பு.

அறத்தின் குரலாய் அவர் இருக்கிறார்.

உயிர் இலக்கியமான அவர் உரை இலக்கியம் ஒன்றினை உங்கள் கைகளில் தருகிறோம்.

சுவைக்க அல்ல, சூடுபெற.

26, இராமலிங்க நகர்,
பழைய மாமல்ல புரம் சாலை,
கொட்டிவாக்கம்,
சென்னை - 41.

காசி
ஆனந்தன்
குடில்

நன்றி

●
தமிழ்தழ்களில்
என் 'நறுக்குகள்'
வெளிவந்த போதெல்லாம்
உடன்
வாழ்த்தி
ஓர் இலக்கிய நெஞ்சின்
வேரில்
தண்ணீர் வார்த்த
இவர்களுக்கு...

●
அறிவுமதி
பழநிபாரதி
ஓவியர் புகழேந்தி
ஜெயபாஸ்கரன்
சிதம்பரன்.கி
தேவநேயன்

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியமான பழமொழிகளில் உயிர் கொண்டவை என்பதே உண்மை.

பதினெண்கீழ்க் கணக்கில் முன்றுறையரையனார் பாடிய 'பழமொழி நானூறு' எனும் நூலில் இடம் பெற்றுள்ள, அவர் காலத்துக்கும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் முந்திய பழமொழிகள் இவை :

முன்னுரை

புதிய உரை இலக்கியம் ஆங்கிலத்திலும் பிரெஞ்சிலும் இருந்தே தமிழில் புகுந்ததென்பார் கூற்றுப் பச்சைப் பொய்யாகும்.

சிறுகதைகளும் புதினங்களும் ஆங்கில பிரெஞ்சு இலக்கியங்களாய் மலர்வதற்கு முன்பே - தமிழ் மண்ணில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாய் கதை சொல்லிகளின் வாயில் சிறுகதைகளும் புதினங்களும் சிலிர்த்துக் கிடந்ததை - இன்றும் வாய் மொழி இலக்கியங்களாய் அவை சிற்றுார் மக்களிடையே நின்று நிலவுதலை அறிவோம்.

'உருவகக்கதை தமிழுக்கு மேனாடு தந்த கொடை இல்லையா?' எனக் கேட்பார் உள்.

'காக்கை உட்காரப் பனம்பழம் விழுந்த கதை' போன்ற தமிழ்ப் பழமொழிகள் பல ஒற்றைவரி உருவகக் கதைகளாய் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் நம் காதுகளில் நிறைந்து கிடப்பவை.

இந்நூலின் 'நறுக்கு' இலக்கியமும் இத்தகையதே.

உரை இலக்கியமான நறுக்கின் வேரும் முளையும் கூட

'முள்ளை
எடு
முள்ளால்'

'சிறை
இல்லை
நீர்
மிகின்'

இப் பழமொழிகள் நறுக்குகளா இல்லையா?

'நறுக்கென நாலு சொல் கூறிவிட்டுப் போகிறான்' என்பார்களே - அதனால் இவ்வகை உரை இலக்கியத்தை 'நறுக்கு' என்கிறேன் நான்.

முன்றுறையரையனார் மேலே உள்ள இரு பழமொழிகளையும் பதிவு செய்த காலம் கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டு.

வியப்பு என்ன தெரியுமா?

இதே நூற்றாண்டில்தான் ஆங்கில மொழியே தோன்றிற்று. இதற்கும் பிந்தியதாய் கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில்தான் பிரெஞ்சு மொழி பிறக்கிறது.

புதுப்பா (புதுக்கவிதை) எனப்படும் இலக்கியத்தைத் தொடக்கியவர் புலவர் வால்ட் விட்மன் என்கிறார்கள்.

'இவர் பைபிளின் பழைய ஏற்பாடு, பகவதீதை ஆகிய

நூல்களின் மொழிபெயர்ப்பைப் படித்திருக்க வேண்டும். இவர் படைப்பின் நடை பழைய ஏற்பாட்டையும் கீதையையும் ஒத்ததாகவே இருக்கிறது.

என 'உலகச் சொற் களஞ்சியம்' (The world Book of Encyclopedia) கூறுகிறது.

'Let my teaching drop as the rain, my speech distill as the dew, as rain drops on the tender herb, and as showers on the grass'.
- பைபிள்

'I give heat, I hold back and send forth rain, I am the immortality as well as death, existence and non- existence'.
- கீதை

'I saw in Louisiana a live - oak growing. All alone stood it and the moss hung down from the branches. Without any companion it grew there uttering joyous leaves of dark green'
- வால்ட் விட்மன்

பாக்களா? இவை உரைகளா?

உரை இலக்கியமே இவை என ஆங்கில இலக்கிய ஆய்வுகள் உறுதிபட மொழிகின்றன.

பொங்கிப் பாயும் 'நறுக்கு' இலக்கியத்தைப்போல் விறைப்பாகவும் வீச்சாகவும் அல்ல - பூக்களை அள்ளித் தெளித்தது போன்ற ஓர் உரைக் கோலமே பைபிளும் கீதையும் விட்மனின் 'புதுப்பா' (புதுக்கவிதை) எனப்படும் பொழிவுகளும் என்பேன்.

சிதறிய சொற்களாய்க் கிடக்குந் இவ்வகை உரை இலக்கியத்தை நான் 'சிந்தல்' இலக்கியம் (உரைச் சிந்தல்) 'Prose Sprinkle' என்கிறேன்.

அல்லது -

தன்பாட்டில் ஓர் இலக்கியன் கிறுக்கித் தள்ளும்

எழுத்துக்களாய்த் தோன்றுவதால் இதனைக் 'கிறுக்கல்' இலக்கியம் (உரைக் கிறுக்கல்) 'Prose Scribble' என்கிறேன்.

வால்ட் விட்மன் (1819-1892) ஆங்கிலத்திலும், அவர் காலத்திலேயே வாழ்ந்தவர்களான ஆர்தர் ரிம்போ (1854-1891) பிரெஞ்சிலும், கலீல் கிப்ரான் (1883-1931) அரபிக்கிலும், பாரதி (1882-1921) தமிழிலும் 'சிந்தல்' (அல்லது 'கிறுக்கல்') இலக்கியத்தை வாரிப் பொழிந்தார்கள்.

பாரதி, தான் எழுதிய 'காட்சி' உரைக் கிறுக்கலை 'பா' (வசன கவிதை) என என்றுமே சொன்னதில்லை.

பழைய ஏற்பாடும் கீதையும் எபிரேய - சமற்கிருத இலக்கணங்களுக்கு அமையப் பிறந்த பாக்களாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால், அவற்றின் மொழிபெயர்ப்பு பாக்களாக இல்லை. அம் மொழிபெயர்ப்பின் நடை ஒட்டிப் பிறந்த விட்மனின் படைப்பாக்கங்களும் பாக்களாக இல்லை.

விட்மனின் புதுப்பா (புதுக்கவிதை) எனப்படும் இலக்கியம் பற்றி விளக்க வந்த பாரதி, 'தளையும் சந்தமும் இல்லாத கவிதை வழக்கமில்லை' என்கிறார்.

பாரதி வழிவந்த புரட்சிப் பாவலர் பாரதிதாசனாரும் உரை இலக்கியம் ஒன்றினைப் 'புதுப்பா' (புதுக்கவிதை) என மொழிவார் மீது சினங்கொண்டு பாய்ந்தவரே.

'சிந்தல்' இலக்கியர் வால்ட் விட்மனின் இலக்கிய வரலாற்றில் இன்னொரு செய்தி.

விட்மன் ஆங்கிலத்தில் 'புல்லின் இலைகளை' எழுதிய அதே காலத்தில்தான் ரிம்போ பிரெஞ்சில் 'வெளிச்சங்களை' எழுதினார்.

ஆனால் -

இலக்கியர் விட்மனின் அறிமுகம் (தாக்கம்) இல்லாமலே ரிம்போ இதை எழுதினார் என்கிறது இலக்கிய வரலாறு.

பாரதியின் 'காட்சி'யும் இத்தகையதே.

விட்மனின் தாக்கத்தால் பாரதி 'சிந்தல்' (அல்லது 'கிறுக்கல்') இலக்கியம் படைத்திருந்தால் விருப்போடு அச்செய்தியை அவன் பதிவு செய்திருப்பான்.

எதிலும் புதுமை காண விழைந்த பாரதியின் உரை இலக்கியப் புரட்சியே 'காட்சி' என்பேன்.

இம் முன்னுரையில் நான் சொல்லவிரும்புவது இதுதான் :

'புதுப்பா' (புதுக்கவிதை) என இன்று அழைக்கப்படுவது 'பா' அல்ல உரை இலக்கியமே.

'புதுப்பா' எனும் பேரில் படைக்கப்படும் இலக்கியம் இரு வகையானது. ஒன்று, 'பளிச்' சென வீச்சாகப் பாயும் 'நறுக்கு'. இன்னொன்று, சிதறிய சொற்களாகச் சொரியும் 'சிந்தல்' அல்லது 'கிறுக்கல்'

நறுக்கு, பல்லாயிரம் ஆண்டு காலத் தமிழ்ப் பழமொழிகளில் முளை கொண்டு தழை கொண்டு பயிரானது. 'சிந்தல்' அல்லது 'கிறுக்கல்' விட்மனின் தாக்கமின்றிப் பாரதி சிறப்பிலக்கியமாய்த் தமிழுக்குத் தந்து போனது.

இந்நூலில் நான் படைத்திருப்பது 'நறுக்கு' இலக்கியமே.

தமிழீழத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் தங்கி வாழ்ந்த காலத்தில் உலகின் பொய்மைகளுக்கும் திமிர் வெறிக்கும் தமிழர் வாழ்வின் கண்ணீருக்கும் போராட்டங்களுக்கும் இடையே நெருப்பினைத் தழுவி அழுது துடித்துப் பொங்கிய என் தமிழ்.

பல்வகை ஒடுக்கு முறைகளுக்கும் எதிரான ஓர் இலக்கியனின் பெருமூச்சுப் பதிவு.

உண்மைகளின் உறுமல்.

முடிந்தவரை எழுத்துக்களைப் படைக்கருவிகள் ஆக்க முயன்றிருக்கிறேன்.

பட்டதை நேரிலேயே சொல்லிப் பழகிப்போனவன்.

சோடிப்புக்களை இலக்கியம் எனச் சொல்கிறவர்களின் எதிரி.

எழுதுதல் புரிதலுக்கே என்பதுணர்ந்து எழுதுதல் செய்வோன்.

இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, நண்பர் பாவை சந்திரன் பொறுப்பாசிரியராக இருந்த காலத்தில், 'முத்தாரம்' இதழில் எனது நறுக்குகள் வெளிவரத் தொடங்கின.

பின்பு -

நண்பர் சுப வீரபாண்டியனின் 'இனி' இதழிலும், ஐயா நா.அருணாசலனாரின் 'நந்தன்' இதழிலும் என் நறுக்குகள் நடைகொண்டன.

அண்மையில் வெளிவந்த 'ஆனந்த விகடன்' சிறப்பிதழ் ஒன்றில் எனது நறுக்குகள் சில, அழகோவியங்கள் தாங்கி ஒளிர்ந்தன.

இன்று -

என் நறுக்குகள் நூல்வடிவம் கொள்ளும் இவ்வேளை அனைவரையும் நன்றி உணர்வுடன் எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

அணிந்துரை சிறப்புரை வழங்கி என்னைப் பெருமைப் படுத்திய இலக்கிய மாமணிகள் தி.க.சி; வல்லிக்கண்ணன், நறுக்குகளை நெருப்பு ஓவியங்களாக்கிய நண்பர் வீர சந்தானம், அனைத்து நிலைகளிலும் இந்நூல் வெளிவரத் துணை நின்று

தமிழறிஞர் கு. அரசேந்திரன், இனிய நண்பர் மறவன்புலவு
க. சச்சிதானந்தன், 'மாசறு' ஷோபனா ஆகியோர்க்கு நன்றி.

சென்னை
4-4-2003

காசி ஆனந்தன்

அணிந்துரை

இலக்கியப் பேரறிஞர் தி.க.சி

இன்றைய இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியக் கவிஞர்களில்
ஒருவர் காசி ஆனந்தன்.

அண்மையில் 'காசி ஆனந்தன் கவிதைகள்' (இரண்டாம்
பதிப்பு - 2000) 'காசி ஆனந்தன் கதைகள்' (முதல் பதிப்பு - 1992)
'தமிழனா? தமிழ்கிலனா?' (முதல் பதிப்பு - 1995) ஆகிய மூன்று
நூல்களையும், புதிதாக அவர் படைத்த 75 நறுக்குகளையும் காசி
ஆனந்தன் அன்புடன் அனுப்பி எனது அணிந்துரையைக்
கேட்டிருந்தார்.

இவருடைய படைப்புக்களை ஒட்டு மொத்தமாகப்
படித்துப் பார்க்கிற பொழுது, மகாகவி பாரதி, புரட்சிக்கவி
பாரதிதாசன் ஆகியோரின் மரபில் ஊறித் திளைத்த இலங்கைத்
தமிழ்த்தாயகத்து "போர்க்களப் புலவன்" என்று வர்ணிக்கலாம்
எனத் தோன்றுகிறது.

'நறுக்குத் தெறித்தது போல் இருப்பதால் 'புதுக்கவிதை'
எனப்படும் உரை இலக்கியத்தை நான் நறுக்கு என்றே

அழைக்கிறேன்'. என்பது கவிஞரின் வாக்கு மூலம்.

இந்த அடிப்படையில் 'புதிய இலக்கியம்' படைக்க முன் வந்துள்ள இவரது புதுவகை ஆக்கங்கள் சிலவற்றைக் காண்போம்.

"தமிழைத் தொடுவதும் என் உயிரைத் தொடுவதும் ஒன்றே!" என 'தமிழனா? தமிழ்கிலனா?' நூலில் குறிப்பிடுகின்றார் கவிஞர்.

தமிழ் மொழி, தமிழ் இனம், தமிழ்த் தாயகம் - இவற்றின் வாழ்வும் வளமுந்தான், இவரது ஆளுமையின் ஆதார அம்சம் என்பதில் ஐயமில்லை.

"களத்தில் நிற்கிறேன்

என் இலக்கியத்தில்
அழகில்லை என்கிறாய்!

தோரணம் கட்டும்
தொழிலோ எனக்கு?

வாளில்-

அழகு தேடாதே...
கூர்மை பார்.'

இப் படைப்பு இவரின் இலக்கியக் கோட்பாட்டை மிகவும் திட்டவாட்டமாக நமக்கு உணர்த்துகிறது.

தமிழ் நெஞ்சம் படைத்த ஒவ்வொரு தமிழ்க் கவிஞனும், இன்றைய காலகட்டத்தில் தனது தாயகத்தை எவ்வாறு போற்ற வேண்டும் என்பதை

"போராளிகள்
செத்துக் கொண்டிருக்கும்
மண்' என்றார்கள்

என் மண்ணை.

திருத்தினேன் -

'போராளிகள்
பிறந்து கொண்டிருக்கும்
மண்.'

என்ற நறுக்கு அழுத்தம் திருத்தமாகப் பறை சாற்றுகிறது.

சுதந்திரம், ஜனநாயகம், சோசலிசம், போரற்ற பொன்னுலகு - என்னும் விழுமிய குறிக்கோள்களுக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்த உலகமாகவி, சிலி நாட்டுக் கவிஞன் பாப்லோ நெருடா இன்றைய சோசலிச கியூபாவைத் தனது 'சகோதரி' என்று அழைத்தவன்.

அத்தகைய கியூபா நாட்டிற்கு 1978ம் ஆண்டு பயணம் செய்து, தனது நாட்டுப் பற்றையும் மொழிப் பற்றையும், இனப் பற்றையும், கவிதைகளாக அந்த மண்ணில் கவியரங்கில் பாடியவர் காசி ஆனந்தன்.

"சொல்கிறார்கள்:

'கிளியின் கூண்டைத்
திறந்து விடு'

முரண்படுகிறேன்...

'உடைத்து விடு'

- இந்தக் கவிதை வரிகள் இவரின் சுதந்திர தாகத்தையும், ஆவேசத்தையும் நன்கு புலப்படுத்துகின்றன.

அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டுச் சமுதாயத்தின் அடியாழத்தில் கிடந்து பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாய் அல்லலுறும் மக்களின் அவல நிலையைச் சித்திரிக்கும் நறுக்கு இது :

'கலையை
கலைஞனை
போற்றிய
நாடிது'
என்கிறாய்...

காலம்
காலமாய்

பறையை
பறையனை
தாழ்த்திய
நீ.

இவ்வாறாக, இந்த 75 நறுக்குகளில் கவிஞர் காசி ஆனந்தனின் கருத்துச் சிறப்பையும் செறிவையும் நையாண்டிப் பாங்குடன் காட்டும் இலக்கிய வரிகள் பல.

“மாந்த நேயம்
பேசின
அணுகுண்டுகள்.

புறாக்களை
பறக்க விட்டன
கழுகுகள்.

போராடிக் கொண்டிருக்கிறது
அமைதி”

என்கிறார் கவிஞர்.

உணர்ச்சிக் கவிஞர் காசி ஆனந்தன், தமது தாயகத்தின் ஒளி மயமான எதிர்காலத்திற்காக, மேன் மேலும், வீறுமிக்க உயிர்ப் படைப்புக்களை வழங்குவார் என்பதில் ஐயமில்லை.

அவருக்கும், அவரது தாயக மக்களுக்கும், படைப்பாளிகளுக்கும் எனது நெஞ்சம் நிறைந்த நல் வாழ்த்துக்கள்!

21 ஈ, சுடலைமாடன் தெரு,
நெல்லை - 6.

11-12-2002

தோழமையுடன்,

தி.க.சிவசங்கரன் (தி.க.சி)

சிறப்புரை

இலக்கியச்செல்வர் வல்லிக்கண்ணன்

‘ஒரு விடுதலைப் போராட்டத்தின் நடுவில் ஓயாத அலைவுகள் - சிறைச்சாலைகள் - தலைமறைவுப் பொழுதுகள்- உசாவல்கள் - கடல்கடந்த பாய்ச்சல்கள்- இவற்றின் இடையில், ஓயாது தமிழ் மொழி - தமிழ் இனம் - தாய்மண் பற்றுடன், தமிழ் மக்களின் நல் வாழ்வுக்காகவும், அவர்களின் உரிமையைப் பெற்றுத் தருவதற்காகவும் உணர்ச்சி நிறைந்த கவிதைகளையும், சிந்தனைக் கனல் சுடரும் கட்டுரைகளையும், சிந்திக்கத் தூண்டும் குறுங்கதைகளையும் படைத்துக் கொண்டிருப்பவர் கவிஞர் காசி ஆனந்தன். அவர் அவ்வப்போது குறித்து வைத்த ஒளி நிறைந்த, பொருள் பொதிந்த, சிந்தனைச் சிதறல்களில், சிதறிப் போனவை போக எஞ்சியுள்ளவையே ‘காசி ஆனந்தன் நறுக்குகள்’ என்று இப்போது தொகுக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

கவிஞர் காசி ஆனந்தன் மனித நேயம் மிக்கவர். மனிதர்கள் மனிதர்களாக வாழ வேண்டும், தமிழ் மக்கள் தங்கள் உரிமைகளைப் பெற்று சுதந்திரர்களாக அன்போடும் அமைதியோடும் மகிழ்ச்சியாக வாழவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறவர். அதற்காகப் போராடுபவர். தாய்மண்ணைப்

பெரிதும் மதித்துப் போற்றுகிறவர். மக்கள் மத்தியில் மண்டி வளர்கிற சிறுமைக் குணங்களை- குறைபாடுகளை - வேண்டத் தகாத போக்குகளைச் சுட்டிக்காட்டியும் விமர்சித்தும் கண்டனம் செய்தும் அவற்றை நீக்கப் பாடுபடுபவர். அவரது இத்தகைய பண்புகள் பலவும் இந் நறுக்குகளிலும் சுடரிடுகின்றன.

மனசைக் கெடுத்து, பண்பாட்டுச் சிதைவுக்கு வழி வகுத்து வரும் திரைப்படங்கள் மீது மக்களுக்கிருக்கும் பற்றுதலையும், அதன் விளைவையும் நறுக்கென்று சுட்டுகிறது 'திரைப்படச் சுவரொட்டியைத் தின்ற கழுதை கொழுத்தது. பார்த்த கழுதை புழுத்தது' எனும் அவர் சொல்வீச்சு.

பொதுக்கூட்டங்களில், மேடைகளில், பேசுகிறவர்கள் எதைப் பேசினாலும், கூடி ரசித்துக் கை தட்டும் மக்களின் அறிவற்ற போக்கைச் சாடுகிறது ஒரு நறுக்கு : 'தமிழா, ஆடாய் மாடாய் ஆனாயடா நீ' என்றேன் - கை தட்டினான்.'

நாட்டின் நிலைமையை அங்கதமாக எடுத்துச் சொல்கிறார் கவிஞர் இப்படி : 'அன்று, வீட்டுக்கு ஒரு வீரன் தேவை என்றார்கள். வீரர்களை வளர்த்தோம். இன்று, வீட்டுக்கு ஒரு மரம் வளர்ப்பீர் என்கிறார்கள். மரங்கள் வளர்கின்றன'. சிந்தனை விழிப்பற்று, உரிமை உணர்வற்று, போராட்டக் குணமின்றி மக்கள் வாழ்வதை இது குத்திக்காட்டுகிறது.

மக்களிடையே காணப்படுகிற சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் இடையிலான முரண்பாடுகளை அநேக நறுக்குகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. சான்றாக ஒன்றைக் குறிப்பிடலாம் - 'இறைவனின் வாகனம் என்றான் நாயை. அவதாரம் என்றான் பன்றியை. இறைவனே என்றான் குரங்கை. இவனே திட்டினான் என்னை - 'நாயே, பன்றியே, குரங்கே!'

ஆணாதிக்க சமூகத்தில் பெண்கள் வாழ்க்கை நிலையில் காணப்படுகிற முரண்பாடுகளைப் பல நறுக்குகளில் பதிவு செய்திருக்கிறார் கவிஞர்.

'ஏடுகளில் முன்பக்கத்தில் அட்டையில். வீடுகளில் பின்பக்கத்தில் அடுப்பங்கரையில்.'

'தெரிவது உனக்கு அவள் கண்களில் வண்டும் மீனும் பூவும். தெரிவதில்லை கண்ணீர்'

தாயகத்தின் மீது கவிஞர் கொண்டிருக்கும் பாசத்தை, மதிப்பை, பெருமையைப் பல நறுக்குகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. அவற்றில் இரண்டு மிக முக்கியமானவை :

'பாலைவனமே இல்லாத என் மண்ணைப் பாலைவனம் ஆக்கினாய். எரிமலை ஆயிற்று எரிமலையே இல்லாத என் மண்'.

'போராளிகள் செத்துக் கொண்டிருக்கும் மண் என்றார்கள் என் மண்ணை. திருத்தினேன்-போராளிகள் பிறந்து கொண்டிருக்கும் மண்'.

கவிஞரின் நறுக்குகள் பேருண்மைகளை உள்ளடக்கிய குறள் வடிவங்களாக ஒளிக்கின்றன.

கவிஞர் காசி ஆனந்தன் படைப்புகள் கூர்மையானவை. வேகமும் உணர்ச்சியும் கொண்டவை. உண்மையின் ஒளி பொருந்தியவை. சிந்திக்கத் தூண்டுபவை. போலித் தனங்களையும் பொய்மைகளையும் வெளிச்சப்படுத்துபவை. சொல்லிலும் செயலிலும் - இலக்கியப் படைப்புகளிலும் வாழ்க்கைச் செயல்பாடுகளிலும் - மாறுபாடு இல்லாது, வாழ்க்கையையே போராட்டமாகக் கொண்டு செயலாற்றி வரும் ஓர் உண்மை மனிதனின் இதய ஒலிகள் அவை.

புதுக் கவிதை என்று வழங்கப்படுகிற புதிய இலக்கிய வடிவத்தை 'நறுக்கு' என்றே கவிஞர் காசி ஆனந்தன் அழைக்கிறார். புதுக்கவிதை, சொற்கோலம், உரைவீச்சு, நறுக்கு - பெயர் எதுவானால் என்ன? உள்ளடக்கமான கருத்துத்தான் முக்கியம்.

கருத்து நிறைந்தவை கவிஞர் காசி ஆனந்தனின்
நறுக்குகள்.

10, வள்ளலார் குடியிருப்பு,
புதுத் தெரு, லாயிட்ஸ் சாலை,
சென்னை - 5.
11-12-2002

அன்புடன்,
வல்லிக்கண்ணன்.

இலக்கியம்

களத்தில்
நிற்கிறேன்...

என்
இலக்கியத்தில்
அழகில்லை
என்கிறாய்.

தோரணம்
கட்டும்
தொழிலோ
எனக்கு?

வாளில்
அழகு தேடாதே
கூமை பார்.

மனிதன்

இவன்

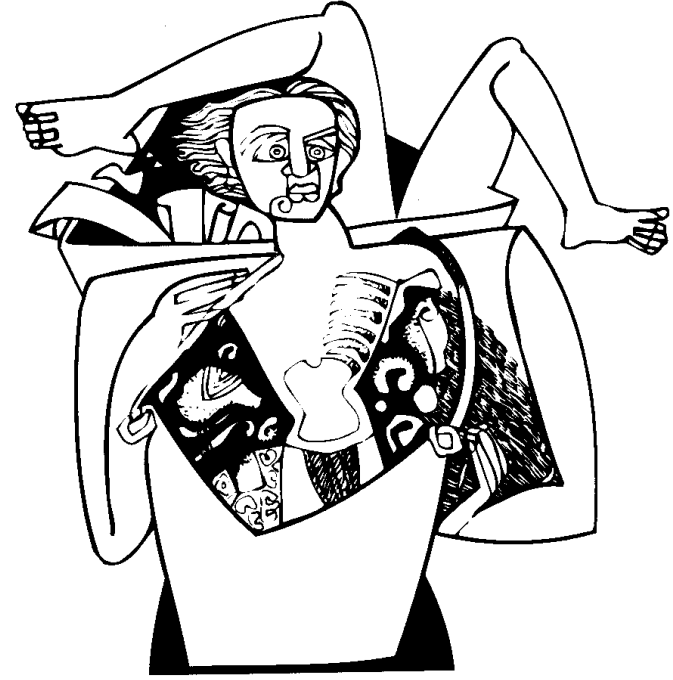
பசுவின் பாலைக்
கறந்தால்

'பசு பால் தரும்'
என்கிறான்.

காகம்
இவன் வடையை
எடுத்தால்

'காகம்
வடையைத் திருடிற்று'
என்கிறான்.

இப்படியாக
மனிதன்...

குப்பைத் தொட்டி

அலுவலகத்தில்

இருக்கிறவனுக்கு

இது-

குப்பைத் தொட்டி.

குப்பை பொறுக்கி

வாழ்கிறவனுக்கு

இது-

அலுவலகம்.

மாணம்

உன்

கோவணம்
அவிழ்க்கப்பட்டதா?

அவன்

கைகளை
வெட்டு.

கெஞ்சி வாங்கி
கோவணம்
கட்டாதே.

அம்மணமாகவே
போராடு.

ஏழ்மை

சதை பிடித்து
விடுகிறாள்

அழகு
நிலையத்தில்

எலும்புக் கைகளால்.

சுறுவடை

திரைப்படச்
சுவரொட்டியை

தின்ற கழுதை
கொழுத்தது.

பார்த்த கழுதை
புழுத்தது.

மாடு

ஆயிரம்
ஆயிரம்
ஆண்டுகள்

வண்டி
இழுக்கிறது...

கொம்பை
மறந்த
மாடு.

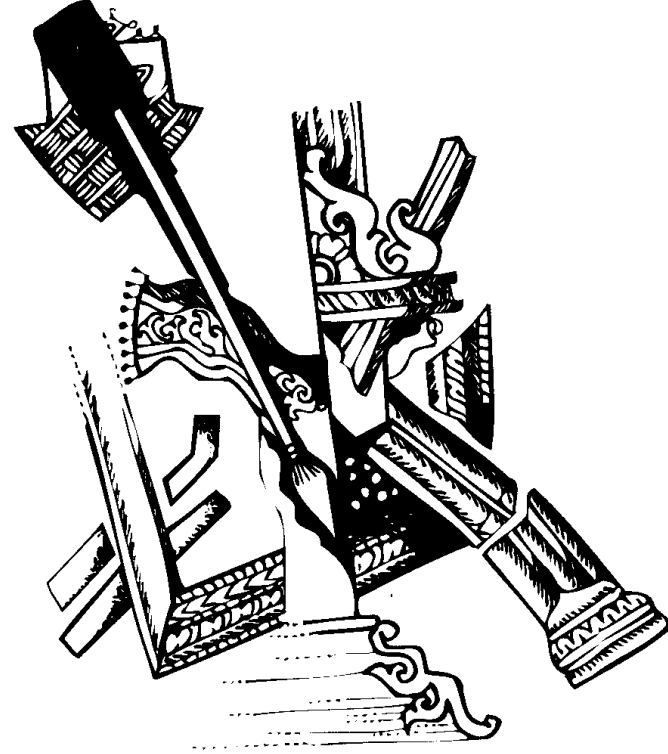
விளம்பரம்

விளம்பரம்.

குளிப்பாட்டி

அழக்காக்குகிறான்
பெண்ணை...

தொலைக்காட்சியில்.

புரட்சி

மாடியில் இருந்து
துப்பினால்
குடிசையில்
விழும்.

குடிசையில் நின்று
துப்பினால்
மாடியே
விழும்.

தாலகம்

'வளமுண்டா
உன்
மண்ணில்?
வாழ்வாயா
தனித்து?'
என்கிறாய்...

என்
நாட்டின்
துயரங்கள்
பற்றி
என்னிடம்
பேசாதே.

பாலைவனத்தின்
இனிமை
பற்றி
ஒட்டகத்திடம்
கேள்.

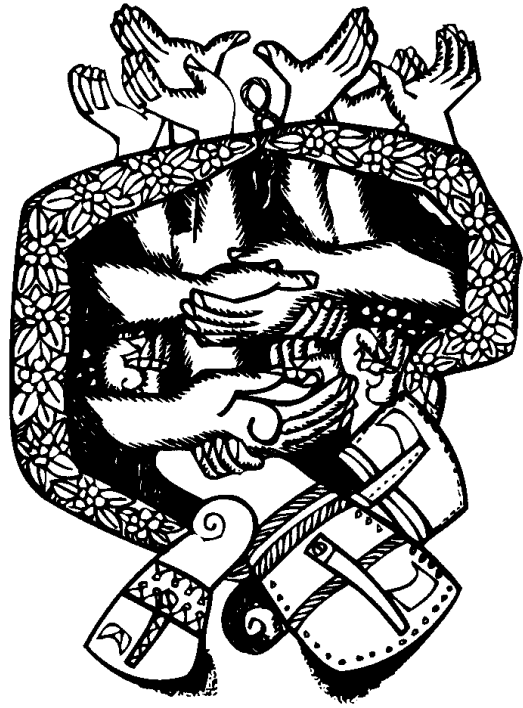

மஞ்சை

மேடை.

'தமிழா!
ஆடாய்
மாடாய்
ஆனாயடா...
நீ'
என்றேன்.

கை
தட்டினான்.

கண்ணாட்டம்

செருப்பைப்
பார்க்கையில்

நீங்கள்
அணிந்திருக்கிறவனின்
காலைப்
பார்க்கிறீர்கள்.

நான்
செய்தவனின்
கையைப்
பார்க்கிறேன்.

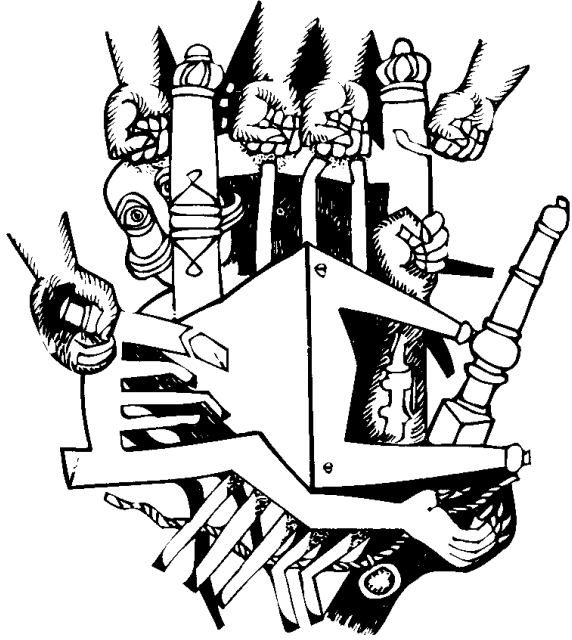

கொலு

தங்க வாளும்த்
வெள்ளி வாளுமே

மேடைகளில்
தரப்படுவதால்

நாங்கள்
போராடுவதில்லை.

மீறல்

பூனை கழுத்தில்
மணி
கட்டுவது
யார்?

ஏன்?

ஓடி
ஒளியவா?

நூறு எலிகளாய்
பூனையின்
கழுத்தைக்
கடித்துக் குதறுவோம்.

பெண்

ஏடுகளில்
முன் பக்கத்தில்
அட்டையில்.

வீடுகளில்
பின்பக்கத்தில்
அடுப்பங்கரையில்.

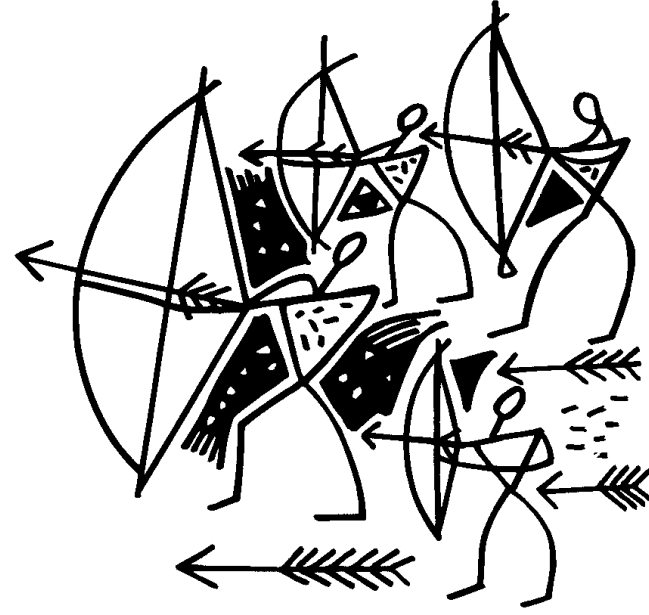
மரங்கள்

அன்று
'வீட்டுக்கு
ஒரு வீரன்
தேவை'
என்றார்கள்.

வீரர்களை
வளர்த்தோம்.

இன்று -
'வீட்டுக்கு
ஒரு மரம்
வளர்ப்பீர்'
என்கிறார்கள்...

மரங்கள்
வளர்கின்றன.

சிமிர்வு

தேவை
பயில்வான்களல்ல -
வீரர்கள்.

உன் உடலின்
கூனல்
பற்றிய
கவலை
விடு.

வில்லில்
இல்லாத
நிமிர்வா?

துணி

துணி இல்லா
நடிகை

விளம்பர
ஓவியம்

அகலத் துணியில்.

தொடை

தங்க வளையலைக்
கழற்றி
போராளியிடம்
தந்தாள்.

'செலவுக்கு
வைத்துக் கொள்.

உங்களில்
பலருக்கு
கைகளே
இல்லை...

எனக்கு
எதுக்கு
வளையல்?'

திரிர்

வேலைக்காரன் மேல்
பாய்ந்தார்...

'நாயே!
பீட்டரை
கவனித்தாயா?'

இவர் வீட்டில் -
'பீட்டர்' என்றால்
நாய்.
'நாய்' என்றால்
மனிதன்.

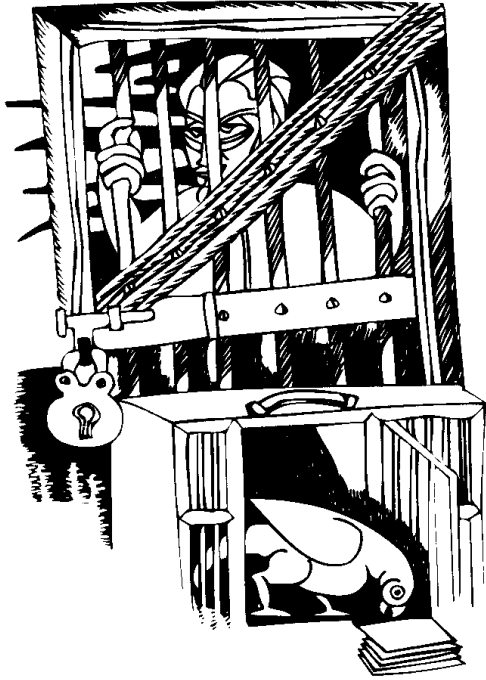

லியர்வை

கோடரி
கொண்டு

அவன்
வெட்டியது
விறகை.

பிளந்தது
அவனை.

கூண்டு

'விடுதலை
ஆவாரா
சிறையில்
இருந்து
என்
கணவர்?'

சோதிடம்
கேட்கிறாள்...

கூண்டுக் கிளியிடம்.

சூடுகள்

கொள்கையா?

என்ன
அது?

பட்டி மன்றத்தின்
அறுவடை
நாங்கள்.

இரண்டு
பக்கமும்
கை தட்டுவோம்.

குறட்டை

துயிலெழுப்பு
சேவலை.

சேவலே
தூங்கிவிட்டது.

தொலை

ஒரு நாள்
வாழ்க்கை
பூவுக்கு...

விரியுமுன்பே
பறித்து
இறைவனுக்கு
அர்ச்சனை
செய்கிறான்

நூறாண்டு
வாழ்க்கை
வேண்டி
தனக்கு.

மண்

என்னை
என் மண்ணில்
புதைத்தாய்...

பகைவனே!

என் மண்ணை
எங்கே
புதைப்பாய்?

ரசனை

பாட வைத்தே
குருடனுக்கு
காசு போடும்
தொடர்வண்டிப்
பயணிகள்.

விளையாட்டுக் காட்டியே
செவிடனுக்கு
நிதி திரட்டும்
'கிரிக்கட்' வாரியம்.

மாந்த நேயத்தின்
கல்லறையில் -

ரசனை.

சுடு சுடு

'நல்ல காலம்
வருகுது
நல்ல காலம்
வருகுது...'

தெருவிலேயே
நிற்கிறான்

குடுகுடுப்பைக்காரன்.

உறுக்கல்

இரவெல்லாம்
விழித்திருந்து

எங்களுர் ஆச்சி
இழைத்த
பனைப்பாய்...

வாங்கினேன்.

உறங்குவது
எப்படி
இவள்
பாயில்?

இளவழி

மாடுகள்
காணாமல் போகும்
என்று
தோலில்
'குறி' போடும்
எங்கள்
மண்.

கொஞ்ச
நாளாய்...

மனிதர்களையே
காணவில்லை.

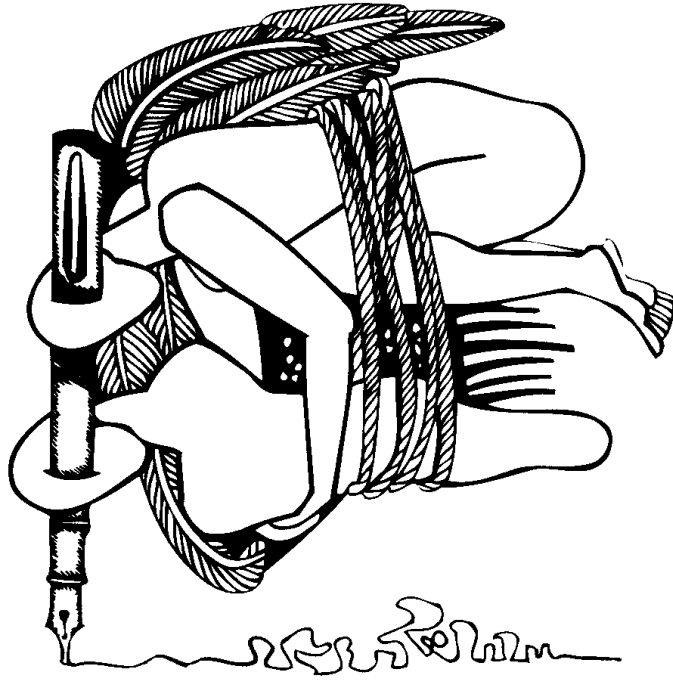

பொன்னாடை

பசியால்
அழுத
மனைவியின்
கண்ணீரைப்
பொன்னாடையால்
துடைத்தார்
புலவர்.

புறப்பட்டார்...

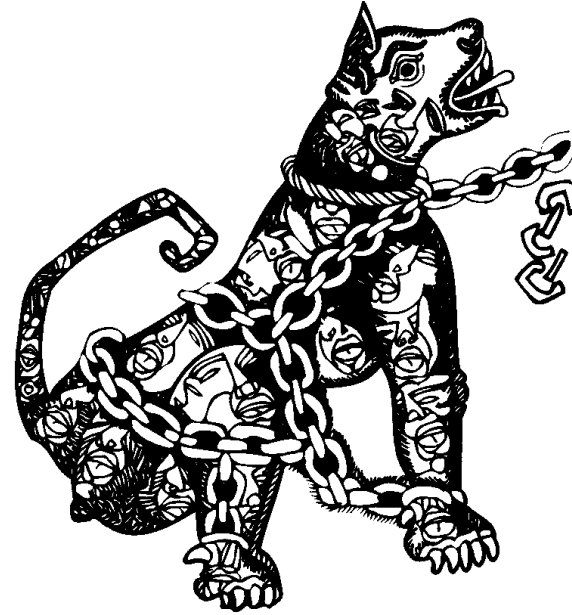
அடுத்த
விழாவுக்கு.

சுருமைப்பாடு

'தனித்தன்மை
விடு
என் கூடவே
இரு'
என்கிறான்...

அவன்
இறக்கைகளில்
நான்
பறப்பது
எப்படி?

சொல்மை

கட்டைச் சங்கிலியில்
கண்ணீர்
வடிக்கிறதாம்
நாய்.

நீளச் சங்கிலி
வாங்க
கடைத்தெரு
போகிறாள்
சீமாட்டி.

கூன்

நெஞ்சைத் தொடும்
உனக்கு_

அடுத்தவன்
தலையில் வைக்கும்
மொனாலிசா.

எனக்கு-
அடுத்தவன்
காலில் மிதிபடும்
கோலம்.

போர்

ஊரில்
உங்கள்
சுடுகாடு.

சுடுகாட்டில்
எங்கள்
ஊர்.

சுவைய

உழைக்காதவன்
வியர்வையை

கழுவிக்கொண்டிருக்கிறது

உழைக்கிறவன்
வியர்வை.

உடைப்பு

சொல்கிறார்கள்:

'கிளியின் கூண்டைத்
திறந்து விடு'

முரண்படுகிறேன்.

உடைத்து விடு.

தேர்தல்

மாலை

வளையல்
மூக்குத்தி

பொன்னான
எதுவுமே
இல்லை
எங்கள்
குடிசையில்.

அவன்
சொல்கிறான் -

இருக்கிறதாம்
எங்களிடம்...

பொன்னான
வாக்குகள்.

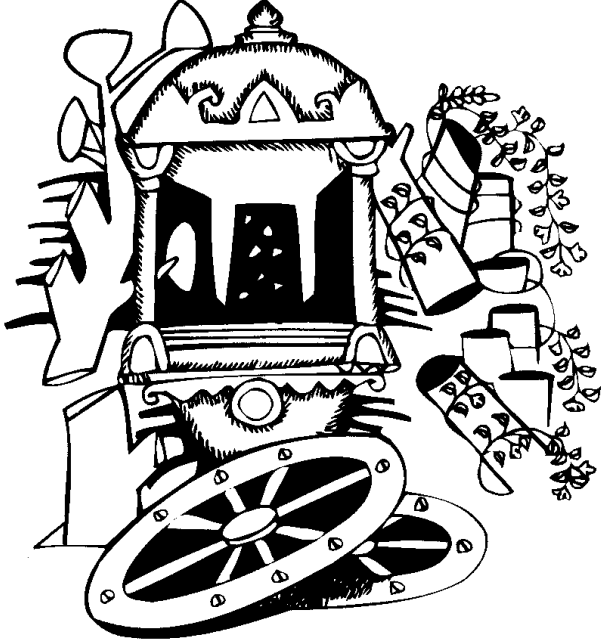

தெருப்பு

பாலைவனமே
இல்லாத
என்
மண்ணைப்
பாலைவனம்
ஆக்கினாய்...

எரிமலை
ஆயிற்று

எரிமலையே
இல்லாத
என்
மண்.

கூடு

பாரியைப் பார்த்து

முல்லை

சொன்னது :

'முதலில்

நிறுத்து

மரம்

வெட்டுவதையும்

தேர்

கட்டுவதையும்.'

சாமி

எங்கள்

குடிசையில்

அடிக்கடி

சாமி ஆடுவாள்

அம்மா.

ஏனோ

தெரியவில்லை...

அன்றும்

இன்றும்

குடிசைக்கே

வருகிறது

சாமி.

மாடிக்கே

போகிறது

வரம்.

அரண்

என்

வலக்கையின்
ஐந்து
விரல்கள்

உண்ணவும்

எழுதவும்
வணங்கவும்
மட்டுமல்ல -

அறையவும்.

கண்ணாமூச்சு

சின்னவனாய்
அன்று -

என்

கண்களைக்
கட்டிவிட்டு
'ஆட்களைக்
கண்டுபிடி'
என்றார்கள்.

முயன்றேன்...
முடியவில்லை.

பெரியவனாய்
இன்று -

கண்களைத்
திறந்துகொண்டே
ஆட்களைக்
கண்டுபிடிக்கும்
விளையாட்டு...

முயல்கிறேன்...
முடியவில்லை.

மாஜீரன்

இது-

உயிருக்கு
வந்த
சாவு
அல்ல.

சாவுக்கு
வந்த
உயிர்.

பால்

என்னைத்
தெய்வம்
ஆக்கினாய்.

சிவன் பாதி
சக்தி பாதி
என்றாய்.

ஏமாற்றாதே-

உன்
பால் வேறுபாடு
அழுத்தமானது...

சிவனுக்கு
பசுப்பாலும்
சக்திக்கு
கள்ளிப்பாலும்.

கிருள்

பகலிலும்

தலைவர்கள்

குத்து விளக்கு

ஏற்ற

நிகழ்ந்தன

விழாக்கள்.

தேடுகிறோம்...

எங்கே

வெளிச்சம்?

மறதி

தொலைத்த

பேனாவை

தேடுகிறான்...

ஆயிரம்

பேனாக்கள்

வரலாறு

எழுதிய

தாய்மண்

தொலைந்ததை

தேடாதிருப்பவன்.

முறை

கண்ணீர்
சிந்துகிறேன்
கண்ணீருக்காக.

இவன்
உவமைகளும்
இவனும்...

'முத்துக்கள்'
என்றானே
கண்ணீரை.

முத்துயிர்

'போராளிகள்
செத்துக்கொண்டிருக்கும்
மண்'
என்றார்கள்

என்
மண்ணை.

திருத்தினேன் -

'போராளிகள்
பிறந்துகொண்டிருக்கும்
மண்'.

சோதிடம்

என்
கையில்

அவன்
தனரேகை.

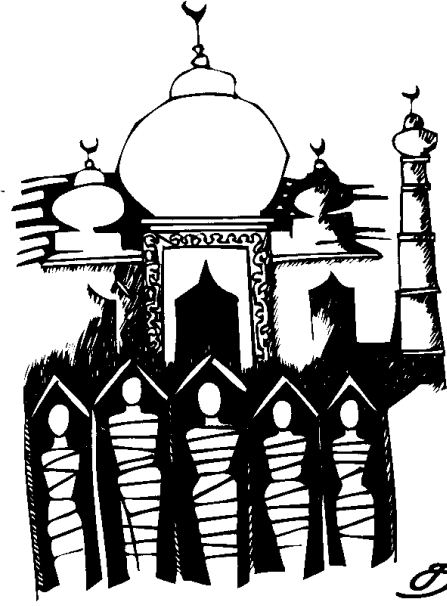
வெளி

எரியவில்லை
அடுப்பு
சேரியில்.

போராடினோம்...

எரிந்தது
அடுப்பல்ல-

சேரி.

தாஜ்மஹால்

காதலி
புதைக்கப்பட்ட
இடம்
காட்டுகிறாய்...

காதலைப்
புதைத்த இடம்
காட்டு.

எங்கே

ஷாஜஹானால்
கசக்கி
எறியப்பட்ட

அந்தப்புரப்
பெண்களின்
கறுப்புக்
கல்லறைகள்?

தமிழ்கிலம்

பாட்டன்
நாக்கில்
வெடித்தது
முழக்கம் :
'வெள்ளையனே
வெளியேறு!'

பேரன்
நாக்கிலேயே
இருந்தான்
வெள்ளையன்.

வீரம்

உன் கனவில்
பாம்பு
துரத்துகிறது
நீ
ஒடுகிறாய்...

குறவன் கனவில்
அவன்
துரத்துகிறான்
பாம்பு
ஒடுகிறது...

வீரம்
தொழிலாக்கு.

குடும்பம்

எதிரிகளால்
அழிக்கப்பட்டன
எங்கள்
காடுகள்.

நிமிர்ந்தோம்.

இன்று -

போராளிகளின்
நிழலில்

மரங்கள்.

பெண்மை

தெரிவது
உனக்கு
அவள்
கண்களில்

வண்டும்
மீனும்
பூவும்.

தெரிவதில்லை
கண்ணீர்.

சூலடி

புராணமாய்
இறைவனின்
தலையில்.

வரலாறாய்
மனிதனின்
காலில்.

கடற்கரை

உடல் நலம்
தேடி
காற்று வாங்க
வந்து போகும்
பெரிய இடத்து
மாடிகள்.

இங்கேயே -

நோயோடும்
நொடியோடும்
ஒடுங்கிக் கிடக்கும்
மீனவர்
குடிசைகள்.

லிஃ

வீழ்ந்த
தமிழன்
கதையை

விம்மி விம்மிப்
பாடிக்
கொண்டிருக்கிறது

மேடையில்-

வெட்கங்கெட்ட
வில்.

தாய்மண்

நாட்டில்
நீ

நம்

தாய்மண்ணில்
பார்க்கிறாய்
பனையை.

வெளியில்
நான்

பனையில்

பார்க்கிறேன்
நம்
தாய் மண்ணை.

குறை

கணவனின்
ஒப்புதல்
கேட்கிறாள்

'பெண்கள்
விடுதலை'
அமைப்பில்
சேர.

குரண்

இறைவனின்
வாகனம்
என்றான்
நாயை.

அவதாரம்
என்றான்
பன்றியை.

இறைவனே
என்றான்
குரங்கை.

இவனே
திட்டினான்
என்னை -

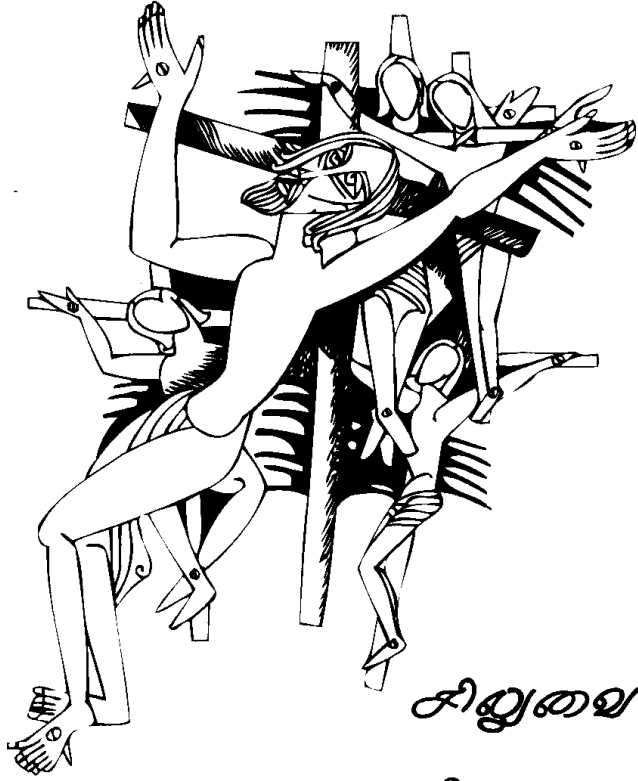
'நாயே!'
'பன்றியே!'
'குரங்கே!'

காலம்

உன்
கையிலா
கடிகாரம்?

கடிகாரத்தின்
கையில்
நீ.

சிலுவை

ஒரே
ஒரு நாள்
உயிர்த்தெழுந்தீர்...

ஏசுவே!

பார்.

ஒவ்வொரு
நாளும்
உயிர்த்தெழுகிறான்...

ஏரோது
மன்னன்.

வாழ்க்கை

'கலைகளில்
தெரியும்
வாழ்க்கை'
என்றார்.

எங்கள்
கலைகளில்
எங்கள்
வாழ்க்கை
தெரியும்...

தலையாட்டிப்
பொம்மைகளிலும்.

வேலி

மயில் இறகு
புலித்தோல்
மாண்கொம்பு
யானைத்தந்தம்...

அழகாய்
இருக்கிறது
எங்கள்
வீடு.

வன விலங்குகள்
காப்பாளர்

அப்பா.

அடக்கம்

அடக்கம்
செய்யப்படுகிறோம்...

இரண்டு
பெட்டிகளில்.

சுவப்
பெட்டியிலும்

தொலைக்காட்சிப்
பெட்டியிலும்.

பாடல்

புரட்சியாவது
வெங்காயமாவது
என்கிறாய்...

தெரிந்து
பேசு.

காயப்படுத்தியவன்
கண்ணீரை
வாங்கும்
வெங்காயம்.

செந்நீரை
வாங்கும்
புரட்சி.

ஆணாதிக்கம்

எப்படியும்
இருக்கலாம்

ஆணின்
திமிர்...

திரௌபதைக்கு
கணவன்
ஐந்தாகவும்.

அர்ச்சுனனுக்கு
மனைவி
ஐந்தாகவும்.

தோலிக்

செருப்புகளை
வெளியே
விட்டு

உள்ளே
போகிறது

அழுக்கு.

ஞானம்

ஞானம்
பெற்றது

நீ-

உன் மண்ணில்
பள்ளிக்கூடங்கள்
கட்டப்பட்டதால்.

நான்-

என் மண்ணில்
பள்ளிக்கூடங்கள்
இடிக்கப்பட்டதால்.

சிற

கலையை
கலைஞனை
போற்றிய
நாடிது
என்கிறாய்...

காலம்
காலமாய்

பறையை
பறையனை
தாழ்த்திய
நீ.

நாற்காலி

இங்கே-

வேறுபாடு
அதிகம்
இல்லை

நாற்காலிக்கும்
கட்டிலுக்கும்.

வீடு தூங்க
கட்டில்.

நாடு தூங்க
நாற்காலி.

உலகமெதி

மாந்த நேயம்
பேசின
அணுகுண்டுகள்.

புறாக்களை
பறக்கவிட்டன
கழுகுகள்.

போராடிக்கொண்டிருக்கிறது
அமைதி.

விடுதலை

சாகடிக்கப்
படலாம்...

நாங்கள் -

தோற்கடிக்கப்
படமாட்டோம்.

எமது
அடுத்த வெளியீடுகள்

உணர்ச்சிப் பாவலர்
காசி ஆனந்தன்
எழுதும்...

'பாவும் நறுக்கும் சிந்தலும்'
(ஆய்வு நூல்)

'வேலி'
(குறுங்காப்பியம்)

'தம்பி ஜெயத்துக்கு...'
(கடிதங்கள்)

காசி
ஆனந்தன்
குடில்

<http://www.thamizham.net>
FREE E - BOOKS (TAMIL) - 1100/09
வொர்லாச்சி நசன்

'தமிழீழத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும்
தங்கி வாழ்ந்த காலத்தில்,
உலகின் பொய்மைகளுக்கும்,
தமிழர் வெறிக்கும், தமிழர்
வாழ்வின் கண்ணீருக்கும்,
போராட்டங்களுக்கும் இடையே
நெருப்பினைத் தழுவி அழுது
துடித்துப் பொங்கிய என் தமிழ்.'

- காசி ஆனந்தன்